

Заява Центрального Виконавчого Комітету Комуністичної Партії Канади в справі Троцькізму й виключення Мавриса Спектора

РОЛЯ ТРОЦЬКОГО В ГОРОЖАНСЬКІЙ ВІЙНІ.

(Продовження.)

Щодо ролі Троцького в горожанській війні, то треба передати членству канадської партії історичні факти. Влітку 1919 р., коли Урал (на східній частині фронту) потрапив в руки Колчака, Троцький як головний командуючий хотів стягнути війська з цього фронту і дозволити Колчака зайняти тимчасово Урал. Центральний Комітет Партії не згодився дозволити Колчака вкритися на цю багату територію, із якого він міг би приготувати напад на Приволжжя, і дав відповідні інструкції Троцькому. Троцький зрозумів, що з свого становища й прийшлося вислати нового команданта на його місце. В осені того самого року положення на Денікінському фронті стало таке загрозливе, що треба було відкликати Троцького, а командувати йому другому на цим фронті. Драматична особистість Троцького не вистарчала, щоб прогнати сили контрреволюції і інтервенції. Троцькізм це не є питання якоїсь одиниці, якоїсь особистості. В такій відсталій країні, як Росія, яка стояла напередодні буржуазно-демократичної революції, більшовизм втримався лише тому, що він провадив постійну боротьбу проти всякої форми буржуазної ідеології. Тому зовсім не є дивним, що Ленін сприяв велику частку свого вогню проти Троцького, який грав роллю, про яку Ленін сказав: "Троцький і Троцькісти та йо-

му подібні опортуністи є більш небезпечні, як всі ліквідатори, бо переконані ліквідатори висказують свої погляди відкрито і робітникам легко пізнати помилковість їхніх поглядів. Але Троцький і його подібні зводять робітників, закривають зло і роблять неможливим викрити його та направити. Кожний, хто попірає Троцького, попірає політику брехні і обману робітників, політику закривання ліквідаторських цілей!" (Твори Леніна том XI-2 стор. 359—60). Далі: "Тому ми далі заявляємо іменем цілої партії, щоб Троцький продовжав проти-партійну політику, що він підкопує легальність партії і вступає на шлях авантюри і схизми. Товариші Троцький за-тримує мовчанку відносно цієї неоспоримої правди (про анти-партійні групи), бо дійсна ціль його політики не може видержати правди. Його ціль є про-партійний блок. Такий блок є підтримуваний і організований Троцьким. Немає сумніву, що Троцький підтримує такий блок, бо проти-партійні елементи мають тут все, чого хочуть: свободу фракційності, похвалу і скривання своєї діяльності, вміле проповідання оборони перед працюючою класою. І якраз тому з точки погляду основних засад ми мусимо уважати цей блок авантюризмом в найпривильнішій значенні цього слова". (Твори Леніна XI-2 стор. 182, 183, 184). Отже з цієї точки погляду треба розбирати основні питання Троцькізму,

на пленарних засіданнях між-копської ради і показав, як будова соціалізму перестала бути фразою, а стала предметом щоденного життя. "Всі ми разом, не завтра, але за кілька років, всі ми розв'язуємо це завдання і з Росії з непу повстане Росія соціалізму" (том XVIII, стор. 108, часть 2). Троцький того самого року відповів в передмові до статті "Програма і мир", що договори з капіталістичними урядами могли би допомогти Росії встати трохи довше, але "що дійсний зріст соціалізму в Росії буде можливий лише по побіді пролетаріату у важніших країнах Європи" (том III, часть I стор. 92). Це було головне питання за життя Леніна і це питання є основним в троцькізмі нині.

По смерті Леніна Троцький почав кампанію фальсифікації

ленінізму, перш всего цитуючи Леніна з 1905 року, коли Ленін, говорячи про буржуазну революцію, сказав, що протилежностей з селянством не можна розв'язати, і подруге — читатами Леніна, коли цей, обговорюючи суперечності між соціалістичним Радянським Союзом а капіталістичним світом, сказав, що повна перемога можлива лише на загальному світовому скало. В статті Троцького в часописі "Мілітант", який видає Дж. П. Кенон, включений з американської комуністичної партії, Троцький яро заявляє: "Відносно класу Злучених Держави Європи, Ленін, як це показано, хитався з початку війни" і з цього припущення він береється перекручувати ленінізм, стараючись довести, що Ленін мав слушність, приймаючи погляд Троцького.

ПОЛІТИКА ЛЕНІНИЗМУ Й СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТІЯ.

Вихідною основою ленінізму є Всеосоюзної Комуністичної Партії є факт, що "російська революція є соціалістична революція, що Жовтнева революція уявляє собою не лише сигнал, потягнення й початок соціалістичної революції на заході, але є разом із цим попередження оборони перед працюючою класою. І якраз тому з точки погляду основних засад ми мусимо уважати цей блок авантюризмом в найпривильнішій значенні цього слова". (Твори Леніна XI-2 стор. 182, 183, 184). Отже з цієї точки погляду треба розбирати основні питання Троцькізму,

де поборена або здегенерується через неминучі суттєві між пролетаріатом а селянством. Ці погляди Троцького сходяться з поглядами провідника австрійської соціал-демократичної партії Отта Бавера (гляди його книжку "Більшовизм або Соціал-Демократія"), в якій він між іншим говорить — "в Росії, де пролетаріат становить незначну частину населення, він (пролетаріат) може втримати владу лише тимчасово" і що "він мусить неминуче втратити владу знову" і що "тимчасова влада індустріального соціалізму в російській Росії — це лиш полум'я, яке закликає пролетаріат індустріального заходу до боротьби та "що лише здобуття політичної влади пролетаріатом індустріального заходу може забезпечити продовження влади індустріального соціалізму в Радянському Союзі". Фрази Бавера мають цей самий лівий і цей самий соціал-демократичний зміст, що й фрази Троцького. В своїй есенції зміст троцькізму є соціал-демократичною теорією про характер і перспективи Жовтневої революції

3. ПРАКТИЧНА ПРОГРАМА ТРОЦЬКІЗМУ.

Характеристичною прикметою троцькістської опозиції, яка існувала у Всеосоюзній Комуністичній партії, було цілковите переплутання питань практичної політики (характеристика, яку, сказавши мимоходом, поділяють всі прихильники троцькізму поза Росією, включаючи й Мавриса Спектора, який знає дуже мало, а розуміє ще менше про дійсну позицію троцькістів). Відносно внутрішньої політики партії, відносно економічної політики Рад. Союзу і відносно міжнародної політики, опозиція була поділена на ту-жину малих груп, з основних, суперечливими поглядами. Та мимого того, поміж загальним

хаосом і безладдям, які існували в рядах опозиційних груп, можна заприпитати певні характеристичні цілі. Ми тут обговоримо лише головні з них. Всеосоюзна Партія бере свою вихідну точку з лівих, встановленої Леніном, що "високі принципи диктатури є затримання спілки пролетаріату з селянством так, щоб пролетаріат мав задержати керуючу роллю і силу влади" (Твори Леніна, том 18-ий, часть 1, сторона 331) і що "пролетаріат може і мусить мати зверхність в зносинах з головною масою селянства, в ділянці економіки, в ділянці будови соці-

таків не виказав їх. Під метушливими вогнями вулиці я знову спробував зануритися у криничний сентиментів серця Ірландія-полісмена. Він трохи повагався, а потім прийшов до хуткого ухвалу: — Про мене, можеш собі, парубче, їхати до Балтимора. З цими словами він пішов разом із своїм товаришем. Детектив подався за ними. Ледве відійшли вони футів на двадцять, як Ірландець обернувся й мовив: — Ідіть назад до свого сінника. Ми всі згодні. Ми відразу повернули до вагону. — Щось мені не подобається погляд залізничного барбоса, — сказав Голянець. — Ну, це дурниці, — відповів я, — більше він нас не турбуватиме сьогодні. Ми важко почваляли до вагону й скоро забули про дорогу. Не знаю, як довго ми проспали; нас знову збудив чоловік із ліхтарем в одній руці й синяво-сталею революційною другою. Він хутко зажував нас у наручники й повів до міської в'язниці.

ПЕРШІ КРОКИ І СЛІПА СИЛА.

(Стаття надіслана з Форд Сіті, Онт.)

(Докінчення.)

З року на рік обманюють капіталісти і їх прихвостні з один і той сам список працюючої маси. З року на рік масово лізуть на той самий зрадливий гачок робітників. Лізуть і через темноту свою більшість з них, мимого наявного обманства, не виносить найменшої науки для себе. Та й не тільки не виносить вони якоїсь науки, але, звикнувши до такого ходу річей, починають думати й говорити, що такий етап є нормальний, незломний і кончний. От ми виготовили виборчу програму та, як личить передовій робітничій організації, представили в ній правду в усій глибині й ширині. І зараз почала ділати ота сила консерватизму. Ще не вийшла програма на світ на виборче поле, а тільки відгук її народження пройшов шепотом поміж робітників, вже многи почали заперечувати її і догадуватися, щоб ми продовжували втерту буржуазним виборчим колесам брехню. Заперечення ті довгим ланцюгом притягнулись від явних ворогів через так звану "середину" аж в гору до де-яких членів наших організацій. "Середина" і члени наших організацій, як буржуазний чи дрібнобуржуазний гачок брехні і обману, про це напишу другим разом.

М. Лешарович.

найрізноманітнішими масками. Не бракувало в них закидів, накидів, ніби — товариських порад і закривань радикальними фразами. Така вже видно природа консерватизму, що він вміє прибирати найрізкіші обличчя. Цей перший відгук служив для нас мірилом, що боротьба нової сили, яка вступає на виборчу арену, буде не легка. Боротьби ми не боїмося, бо, знаємо, що без боротьби не приходиться на світ нічого великого і доброго. Але болючо робиться, що прийдеться мабуть боротися з робітниками, яких інтереси покриваються з виборчою програмою. Болючо робиться, що наш брат-робітник, звикнувши бути обдуреним, хоче щоб його обдурювати й надалі. Болючо робиться, що не один не хоче чи не може зрозуміти, що робітничий клас є носієм нового життя, життя основно відмінного від життя капіталістичного.

Що буде, як ми вийдемо з нашою програмою на виборче поле, тобто, чи під впливом сліпої сили консерватизму фортисні робітники відкинуть її і ще цього року власними руками засиплять себе на буржуазний чи дрібнобуржуазний гачок брехні і обману, про це напишу другим разом.

2. ОСНОВНІ ПИТАННЯ ТРОЦЬКІЗМУ.

В 1917 році Троцький і Зіновєв прийшли до цілком протилежних висновків із тої самої основної теорії: що соціалізм не може побідити лише в одній країні. Троцький прийшов до заключення, що треба скористати з положення в Росії й дати сигнал для світової революції і встановити диктатуру пролетаріату на цілм світі, без якої російська революція потерпить поразку; Зіновєв прийшов до заключення, що було би зрадою робітників втягати їх в революцію, яка не могла би бути успішною. Тому Троцький, хоч основно не гонився з поглядами Леніна відносно характеру і виглядів революції, приєднався в повстанню до більшовиків. Головні питання троцькізму, це питання про характер і вигляди російської революції.

Це питання було предметом полеміки між Леніном і Троцьким ще в 1915 р. У відповіді на Троцького — "Злучені Держави Європи" Ленін писав: "Нерівний економічний і політичний розвиток неминучий закон капіталізму". З цього слідує, що перемога соціалізму є

можлива зразу в кількох а навіть в одній окремій капіталістичній країні". (Ленін том XVIII, стор. 133). На це Троцький відповів в своїй статті "Програма миру" (повні твори том III, стор. 89—90). Безнадійним є думати, що революційна Росія, наприклад, могла б встати перед лицем консервативної Європи, або щоб соціалістична Німеччина могла б встати сама серед капіталістичного світу". В 1921 р. проти так званої "робітничої опозиції" Ленін знов підніс питання про будову соціалізму в Радянському Союзі і начеркнув вигляди "будови соціалістичної-підвалини нашої економіки разом з селянством і під проводом пролетаріату" (гляди Ленін про збіжжів податок та інші статті про Неп). А з 1922 р. Троцький ненавчливо відповів на це написав своє вступне слово до "1905": "Протитворіччя робітничої влади у відсталій країні, з подавляючою більшістю сільського населення, можуть знайти свою розв'язку лише на міжнародній скалі, лише на арені світової революції". В цм самім році (1922) Ленін порушив питання

називають "тигачка"; на ньому ми їхали через річку Потомак до столиці.

Федеральні салдати, що бігли колись до міста з Бул-Рону", почували себе не більш змушеними, ніж ми. Ми зішли з потягу й почваляли до дешевого ресторану, де нам дали змогу вмити холодною водою свої попечені сонцем обличчя.

Полетіла не за горами. Негрового срібного долара у всякому разі стане на те, щоб купити їжі. Ми підійшли до прилавку з закускою й розсілись на високих стільцях. Я помацав кешеню. Срібний долар зник.

Настала мить мертвої тиші.

— Я загубив монету, Голяндцю. Є в тебе яке купидо? — спитав я.

— Авжеж, Рудий, я маю трицять центів.

— І він поклав на сосновий прилавок три гри-венники.

З виглядом людей, що добре пообідали, ми пішли гуляти — оглядати місто. Ми шпацирували від Білого Дому по Пенсильвеїні Есеню до східців Капітолу.

Нарешті, втомлені від безхосенного тиняння, ми вгледіли товарний вагон на резервовій дорозі. Там було сіно. Байдуже до всього, крім відпочинку, ми влізли до вагону й міцно, хоч і не довго, спали там.

1) Мова про один з епізодів громадянської війни 1861—1865 р.р.

Нас збудив чоловік з електричним ліхтариком у руці.

— Ану, замітайтесь звідси, — мовив він.

Ми відішли з вагону, тримаючи свої черевки в руках. Біля дверей на нас чекало два полісмени. Чоловік, що збудив нас, йшов за нами, все ще тримаючи ліхтарик в руці.

— А-га! — гукнув більший з полісменів. — Два очайдушні типи, є?

Я моментально вигадав казку про самотнього матір, що чекає на мене в далекому місті. Голянець не мав пристановища й жив зі мною. В нашому місті безробіття, ми ідемо до Балтимора, щоб працювати, як клепальники. Я ігнорував чоловіка з ліхтарем і другого полісмена, всю свою увагу зосередив на більшому полісмені, що говорив з легким ірландським акцентом.

— Скільки тобі років? — спитав полісмен, коли я спинився, щоб набрати повітря.

— П'ятнадцять.

— Так, так, ну й штукар. Я маю хлопця твого віку. Я ні, за що не хотів би бачити його бродягою, що блукає по країні, немов загублений горобець.

Всі троє пішли з нами до добре освітленої ділянки міста. Вони сперечались, чи замкнути нас, чи пустити на волю. Я зрозумів, що чоловік у цивільному — це залізничний детектив. Полісмени ладні були пустити нас, та не відважувались брати на себе ініціативу, щоб де-

тектив не виказав їх. Під метушливими вогнями вулиці я знову спробував зануритися у криничний сентиментів серця Ірландія-полісмена. Він трохи повагався, а потім прийшов до хуткого ухвалу:

— Про мене, можеш собі, парубче, їхати до Балтимора.

З цими словами він пішов разом із своїм товаришем. Детектив подався за ними. Ледве відійшли вони футів на двадцять, як Ірландець обернувся й мовив:

— Ідіть назад до свого сінника. Ми всі згодні.

Ми відразу повернули до вагону.

— Щось мені не подобається погляд залізничного барбоса, — сказав Голянець.

— Ну, це дурниці, — відповів я, — більше він нас не турбуватиме сьогодні.

Ми важко почваляли до вагону й скоро забули про дорогу.

Не знаю, як довго ми проспали; нас знову збудив чоловік із ліхтарем в одній руці й синяво-сталею революційною другою. Він хутко зажував нас у наручники й повів до міської в'язниці.

(Далі буде.)

Не забувайте про пресовий фонд одинокої української робітничої газети в Канаді — "Українських Робітничих Вістей"!

ЦІКАВА ЛЕКЦІЯ В У.Р.Д. ПРО ПОЛОЖЕННЯ НА РАД. УКРАЇНІ.

ПОВІДОМЛЯЄМО УКРАЇНСЬКЕ РОБІТНИЦТВО МІСТА ВІННІПЕГУ Й ОКОЛИЦІ, ЩО

В НЕДІЛЮ, 9. ГРУДНЯ 1928 РОКУ

В УКР. РОБІТНИЧИХ ДОМАХ ВІННІПЕГУ

— відбудеться —

ЦІКАВА ІЛЮСТРОВАНА ЛЕКЦІЯ НА ТЕМУ:

СУЧАСНЕ ПОЛОЖЕННЯ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Лекцію, при допомозі світлинних образків, виголосить тов. Іван Навізівський, який майже півроку перебував в Радянському Союзі й познайомився зі всіма галузями господарського, політичного й культурного життя трудящих цієї першої у світі робітничо-селянської країни.

ПАМ'ЯТАЙТЕ Й НЕ ЗАСИПЛЯЙТЕ, БО ЛЕКЦІЯ РОЗПІНЧЕТЬСЯ ТОЧНО В 10-ІЙ ГОДИНІ РАНО.

ПРИХОДІТЬ ГРОМАДНО! ВСТУП ВІЛЬНИЙ!

В МОЛОДІ НАШЕ МАЙБУТНЄ!

Не забудьте передплатити для своїх дітей місячний журнал

"СВІТ МОЛОДІ"

що виходить у Вінніпегу і друкує доступні для молоді статті, вірші, оповідання, забавки, загадки, а особливо звертає увагу на належне виховання робітничо-фермерської молоді.

Поширюйте вістку про цей журнал! Збирайте нові передплати!

На цілий рік передплата вносить тільки 50 центів.

Повноцінне число 5 ц.

Замовлення з грішми посилайте на таку адресу: THE YOUTH'S WORLD Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.